

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

V. Quinam sunt effectus prædeterminationis & reprobationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

Rom. 9.) *Non quid dicit figmentum ei, qui se finxit: quid me fecisti scilicet an non habet potestatem figulus luti, ex eadem massa facere, aliud quidem vas in honorem, aliud verò in contumeliam?*

SECTIO V.

Quinam sunt effectus prædestinationis & reprobationis.

Quanuis (vt rectè docet S. Thomas) 1. p. q. 23. a. 2. prædestinatio formaliter non sit in prædestinato, sed in Deo prædestinante; nihilominus, in quantum executioni mandatur, aliquos effectus producit in ipso prædestinato, de quibus quaestio proposita intelligenda est. Pro cuius resolutione.

Dicendum 1. duos esse in genere effectus prædestinationis, gratiam scilicet & gloriam. Porrò quia gratia duplex est, vna actualis, quæ dicitur gratia vocationis, altera habitualis, quæ vocatur gratia iustificationis; hinc factum est, vt primus ille effectus nomine gratiæ comprehensus in duos subdiuidatur; & sic tres præcipui effectus prædestinationis numerentur, nempe vocationis, iustificationis & glorificationis, iuxta doctrinam Apost. Rom. 8. *Quos prædestinauit, hos & vocauit; & quos vocauit, hos & iustificauit: quos autem iustificauit, illos & glorificauit.*

Est autem obseruandum, ad gratiam vocationis reduci omnia auxilia & adiumenta, non solum interna, sed etiam externa, quæ ad iustificationem suo modo simul cum internis concurrunt; vt externa Euangelij prædicatio, à parentibus Christianis ortus & educatio, occasionum peccandi remotio, cum pijs & bonis conuersatio, fraterna correctio, & alia similia. Ad gratiam quoque iustificationis pertinere omnes alios habitus supernaturales, qui simul cum ipsa gratia habituali infunduntur; vt habitus fidei, spei, charitatis, & aliarum virtutum supernaturalium, item dona Spiritus Sancti, gratias sacramentales ac donum finalis perseverantiæ. Ad glorificationem

denique

denique pertinere non solum ipsam visionem beatificam & amorem beatificum; sed etiam a iâ dona gloriæ accidentalis, quæ vel animam vel corpus respiciunt. Quæ omnia & similia inter effectus prædestinationis computari debent, & tanquam ab illâ beneuolentia & charitate prouenientes, quâ Deus ab æterno prædestinatos ob Christi merita dilexit, & per quam illis tot & tanta suæ largitatis dona præparauit.

Dicendum 2. duos esse tantum effectus reprobationis; primus est permissio peccati, vnde dicit Apostolus Rom. 9. *quod si Deus volens ostendere iram, & notam facere potentiam suam, sustinuit in multa patientia, vasa iræ apta in interitum: & ad hunc effectum reducitur obduratio seu excecatio reprobi; cum nihil aliud sit quam ipsa peccati permissio, quatenus Deus permittendo peccatum, simul iusta aliqua ex causa subtrahit reprobo peculiare aliquod gratiæ suæ auxilium, quo eius cor emolliretur, vel illuminaretur intellectus. Secundus verò effectus reprobationis est æterna ipsius reprobi punitio, vt patet ex illis Christi verbis Matth. 25. *Discedite à me maledicti in ignem æternum.**

Quæres, an etiam peccata ipsius reprobi dici debeant effectus reprobationis? respondetur negatiuè, quia effectus reprobationis sunt à Deo reprobante, vt à causa; atqui Deus peccatorum causa nec est, nec dici debet, vt iam alia occasione probatum est, & fusius probabitur in tractatu de peccatis.

SECTIO VI.

An prædestinatio sit certa, & an à prædestinato cognosci possit.

Qvæstionis propositæ quoad primam illius partem sensus est, an prædestinatio certò & infallibiliter effectum suum consecutura sit: cum autem duplex certitudo distingui possit; vna cognitionis, quâ Deus cer-

tò